

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
21	Akkoordenleer	Essentiële bluesakkoorden concepten - deel 5

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Essentiële bluesakkoorden concepten - deel 5

Dit is de vijfde uitgave van “Deep Dive” waarin we essentiële bluesakkoorden progressies bespreken, hoewel we voor de laatste editie, nummer 4, even een uitstapje naar blues sologitaar (*lead guitar*) spel gemaakt hebben. In deze “Deep Dive” gaan we de basis slagritme patronen die we in de blues georiënteerde delen 1, 2 en 3 hebben behandeld, combineren met *lead guitar*. We gaan weer uit van de onderstaande A mineur pentatonische toonladder.

1 A mineur pentatonische toonladder

The image shows the A minor pentatonic scale in two parts. The top part is a musical staff in treble clef, 4/4 time, showing the notes A2, C3, D3, E3, and G3. The bottom part is a guitar fretboard diagram with strings T, A, and B. The fret numbers are 5, 7, and 8, indicating the positions for the notes A, C, and D respectively.

Als we noten uit deze A mineur pentatonische toonladder gaan gebruiken, willen we die combineren met enkele 12-*bar* blues slagritmes die we in de voorgaande blues edities hebben besproken. Dit alles combineren we met de relatief eenvoudige solo's die we voor deze editie hebben samengesteld. Laten we eerst even terugdenken aan het blues shuffle slagritme dat we in “Deep Dive” nummer 17 hebben besproken. We gaan dit *shuffle* slagritmepatroon combineren met een paar eenvoudige toevoegingen, in vakjargon ook wel versieringen genoemd, vanuit de mineur pentatonische toonladder. Hierdoor word je (helaas) niet direct 's werelds grootste bluesheld, maar het gaat je leren waar je je vingers het beste op de hals kunt positioneren, en het dient als een goed uitgangspunt om je solospel vaardigheden verder te ontwikkelen. Alle voorbeelden die we vanaf dit punt bespreken, zijn samengevoegd één complete solo. We delen de solo op in vier delen, en we bespreken wat er bij iedere stap van de solo gebeurt. De shuffle in tabulatuurvorm, zoals deze is behandeld in “Deep Dive” nummer 17, laten we aan de hand van voorbeeld 2 nog een keer zien.

2

T
A
B

7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7

5—5 5—5 5—5 5—5

T
A
B

7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7

5—5 5—5 5—5 5—5

T
A
B

9—9-7—7-9—9 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—7

7—7 5—5 5—5 5—5

Onderstaand de breakdown van de solo, die je over bovenstaande *shuffle* kunt spelen. We beginnen met de eerste vier maten in voorbeeld 3.

3

T
A
B

7—7-5—5-7—7 7—7-5—5-7—5 7—7-5—5-7—5 7—7-5—5-7-5—7

5—5 5—5 5—5 5—5

In de eerste maat van voorbeeld 3 blijven we in het *shuffle* ritme van de slagitaarpartij, zodat we “in de pas” gaan lopen met het tempo van de *shuffle* slagritmepartij. In de tweede maat blijven we in hetzelfde ritme doorspelen, alleen worden de laatste 2 noten vervangen door een D en C noot, de 7de en 5de positie op de G-snaar. Dit is onze eerste versiering, of variatie als je dat wilt. Je zit nog steeds in het shuffle ritme van de muziek, maar je hebt er wel een melodische verrijking aan toegevoegd. De derde maat heeft ook eenzelfde ritmische eenheid met de eerste maat, behalve de twee laatste noten. Je springt in de laatste tel van de maat van de 7de positie op de D-snaar, naar de 5de positie op de G-snaar. De vierde maat eindigt op een stijgende vier-noten *lick*, beginnend op de 5de positie van de D-snaar.

Voorbeeld 4 geeft de maten vijf tot en met acht van de solo. In de vijfde maat spelen we de IV akkoord *shuffle* over het D akkoord. Vanaf de zesde maat gaan stijgen op de pentatonische toonladder, en wel vanaf

4

7 7-5 5-7 7 | 7 7-5 5 8-5 | 7 7-5 5-7 5 7 | 7 7-5 7-5 7-5

5 5 | 5 5 | 5 5 | 5 5

de vierde tel in die maat. Je begint op de 8ste positie van de B-snaar, naar de 5de positie op diezelfde B-snaar. In de maten zeven en acht zien we muzikale frases die beginnen te lijken op typisch *lead guitar* blues spel. Dat effect ontstaat doordat je de pentatonische noten in een andere volgorde speelt.

5

9 9-7 9-7-5 7 | 7 7-5 8-5 7-5 | 7 7-5 5-7 7 | 7 7-5 7-5 7-5 8

7 7 | 5 5 | 5 5 | 5 5

In de negende maat schuiven we op naar het V akkoord van de toonladder, wat voor de A mineur toonladder de E is. Deze frase eindigt met een vier-noten dalende *lick*, die begint op de 9de positie en dan teruggaat naar de 7de en 5de positie. Deze positie verschuiving kan in het begin wat lastig zijn om clean en helder te spelen, goed oefenen dus. Via de tiende maat keer je terug bij het IV akkoord (de D), alleen eindig je nu met een andere dalende lick vanaf de 8ste positie van de B-snaar. Het is handig als je die 8ste positie met behulp van je pink op de hals positioneert, om wat gemakkelijker de sprong te kunnen maken naar de 5de positie op de G-snaar. De laatste twee maten zijn weer terug bij het I akkoord, wat je mag verwachten in een standaard 12-bar blues (*shuffle*). De elfde maat is een recht-toe-recht-aan *shuffle* slagritme, en de laatste maat eindigt op een langere, stijgende *lick* in de toonladder. Direct als je bent aanbeland op de 8ste positie van de B-snaar, kun je weer beginnen bij maat 1, en de sequentie herhalen.

Met deze voorbeelden kun je eindeloos combineren en variëren door het toepassen van *slides*, *bends*, *hammer-ons*, *pull-offs*, *double stops*, extra noten toevoegen of noten weglaten, wat je maar wilt. We hopen dat je hebt gezien hoe belangrijk de ritmische aspecten van bluesspel zijn. Het klinkt vaak eenvoudig, de praktijk is meestal wat weerbarstiger.